

LBRRIS

We know
books

Marina Cernat

Gom-Nom și Crâmpeliul de Lumină

Încotro călătorește
spridușul
prin tărâmburi de poveste?
Curajosul!
Și cine-l călăuzește?

Mariel

Elemente • Pământ

Editura Karina
Deva, 2023

Gom-Nom și Crâmpciul de Lumină

Primăvara și-a întins ca o tânără prințesă rochia peste natură. Pădurile de la poalele Muntelui Bătrân sunt deja împodobite cu frunze fragede, bucuroase de viață nouă.

Într-o poieniță, câteva brândușe au înflorit, curajoase. Sub ele, în pământ, viețuiesc niște spiriduși care le cresc și le ocrotesc rădăcinuțele. Aceștia sunt gnomii.

Gom-Nom este unul dintre ei. În acest an, pentru prima dată a primit și el în grijă o plântuță, o brândușă. Când ea a încolțit, timidă, Gom-Nom a tras ușurel de rădăcinile firave și le-a ajutat să crească. Apoi le-a prins bine în pământ.

Micul gnom e foarte harnic și isteț. Tot timpul are treabă. Crește rădăcini sau pregătește bulgări de pământ hrănitor. Uneori mai aranjează și pietrele, încât ele să nu fie în calea brândușei sale. Însă munca lui este jos, în țărână, unde e întuneric. Curios din fire, și-ar dori să afle vești de sus, de deasupra pământului. Ce mai povestește Soarele, ce mai spun stelele și luna? Și i-ar plăcea tare mult să primească un crâmpei din strălucirea lor.

- Mă întreb, stătea Gom-Nom gânditor, cum aș putea să aduc de la astre o mică luminiță aici la mine?

Așa că se hotărî să întrebe pe Împăratul Gnomilor Muntelui Bătrân. Acesta viețuia mai sus, pe munte, printre rădăcinile puternice ale unui brad.

- Vei primi o luminiță, însă doar dacă o vei dărui și tu, apoi! îi răspunse Împăratul.

iar noaptea din sclipi-
rile stelelor și Lunii.

Își deschid peta-
lele, își întind frunzele.
Iar Cerul picură în ele
strălucire.

- Și apoi?

- Cum așa? se
miră spiridușul.

- Iată, îți voi spu-
ne o taină: plantele de
care noi avem grijă,
adună ziua câte puțin
din razele de Soare,

- Apoi, când vine toamna, copacii și plântuțele adorm. Și Crâmpeiiul de Lumină din fiecare alunecă în pământ... Un mic gnom îl primește cu mare bucurie! Dar nu îl păstrează pentru totdeauna!

- De ce?

- Pentru că îl dăruiește Mamei Pământ. Ea se odihnește iarna ca să poată hrăni Natura atunci când vine Primăvara. Și prinde puteri datorită Crâmpeiielor de strălucire primite de la toate plantele!

Gom-Nom cel isteț iute a priceput ce avea de făcut. A mulțumit Împăratului. S-a întors la plântuță și a îngrijit-o cu mare dăruire.

Dimineața, când razele luminoase se jucau printre copaci, el îi vorbea așa:

*Floricea, drăguța mea,
Deschide-ți petalele
Și primește Soarele!*

Iar când venea seara și apăreau, ca niște podoabe, licăririle Lunii și ale stelelor, Gom-Nom o îndemna:

*Raze argintii în dar
Cerul nopții îți va da!
Dormi tu, lin, brândușa mea!*

Iar ea a adunat pic cu pic, în fiecare zi, câte puțină lumină. Era așa de bucuroasă, încât a mai înflorit o dată și la sfârșitul toamnei.

Totuși, spiridușul era puțin trist, știind că floarea se va ofili până la urmă, adată cu venirea frigului. Dar, stail se gândi, ne vom întâlni din nou la Primăvară, când Crăiasa Iarnă își va strânge vălurile de gheață. Atunci plântuțele vor reveni la viață!

Acum, abia aștepta să primească de știre despre Soare și tot Universul!
Și așa se și întâmplă.